

Utazás Erdélyben, 2019. 05.11-15 között

1. nap

Az utazás szombat reggel öt órakor kezdődött. Az emeletes busz több mint 70 fővel indult Zircről a Reguly Antal Általános Iskola elől. A hetedik évfolyam tanulói tanári kísérettel, nagy várakozással indultak az ismeretlenbe.

Az utazás kicsit hosszú és fárasztó volt. De csodálatos tájakat láttunk útközben.

Mikor megérkeztünk először Vajdahunyadra, megnéztük a várat. Még ezen a napon újabb várat tekinthettünk meg, ez Déva vára volt.

Vajdahunyad várát Hunyadi János apja kapta meg 1409-ben Luxemburgi Zsigmondtól. Ezt építette Hunyadi János újjá feleségével, Szilágyi Erzsébettel egy igazi lovagvárrá. Lenyűgöző élmény volt ebben a várban sétálni. Áthatott a múlt szelleme szinte mindenkit.

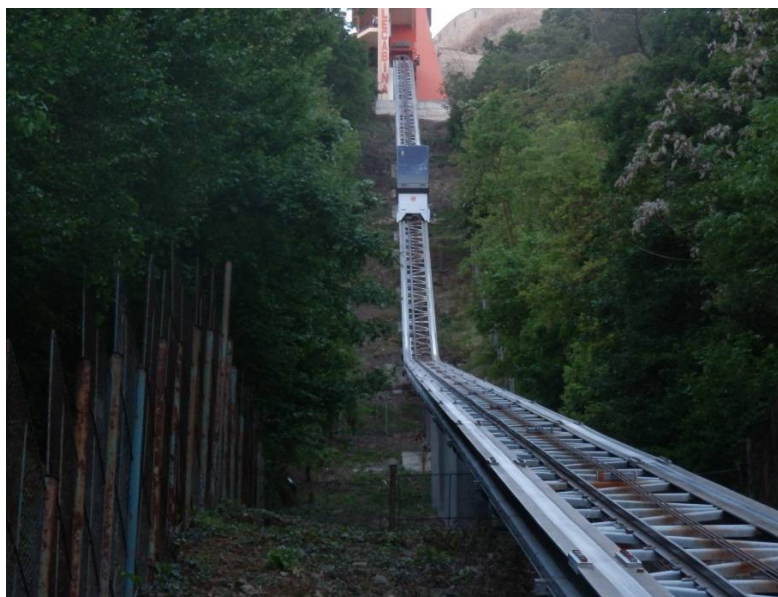

1. kép: Vajdahunyad vára, Románia, Csoportkép

2. kép: Vajdahunyad vára, Miniatúr

Déva várának láttán Kőműves Kelemen legendája jutott eszembe. Vajon melyik fal rejtje Kőműves Kelemennét, akinek áldozata tartotta meg a falakat a mai napig is. Ez a vár a Maros partján a törökök elleni védelemben játszott szerepet. Érdekessége, hogy ennek a várnak is egyik tulajdonosa Hunyadi János volt.

3. kép: A dévai sikló

4. kép: A várból a kilátás gyönyörű Dévára

Miután a múlt emlékeiben időztünk, kissé fáradtan, mégis izgatottan foglaltuk el szálláshelyünket Déván. Egyszerű, de tiszta szállásunk volt. Vacsorára még a

rozsdás szöget is megettük volna a hosszú túra után, így nagyon jól esett a gondosan elkészített vacsora. Kicsit szokatlan volt az elkészítés, nem a hazai ízek köszöntek vissza. Nagyon kedvesek voltak vendéglátóink és igazán szeretettel fogtak minket körül. Érdekes volt a hangulat, a beszéd stílusa és a környezet. Kicsit, mintha visszamentünk volna az időben. Édesanyám mesélt rokonainkról, akik Sajószentpéteren laknak, hogy ilyen ízesen beszéltek az idősebbek.

Este még sokáig beszélgettünk a szobában, ahol heten voltunk. Persze csendben beszélgettünk, mert tanáraink éberren ügyeltek ránk, hogy kipihenten folytathassuk az utat.

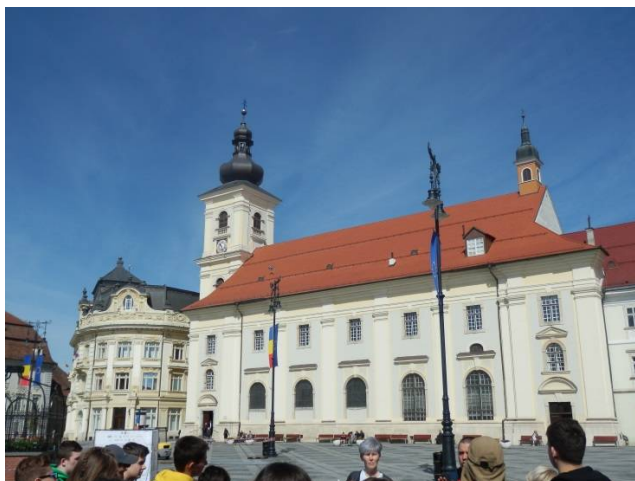
2. nap

Reggel korán keltünk, reggeliztünk és indultunk is tovább Brassó felé. Az út errefelé is nagyon élvezetes volt. Csodálatos a természet itt a Kárpátok lábainál. Tovább haladva is élveztük a táj gyönyörűségét. Következő állomásunk Nagyszében volt. A Hazugok hídja nagy hatással volt rám, ez a legrégebbi öntöttvas híd, mely 1859-ben került felszerelésre. A környéken áruló kofák füllentései miatt kapta ezt a nevet. Hiába nevezték át, az eredeti neve bevészte magát az időbe. A szász címer díszlik a híd egyik oldalán. Nagy büszkesége lehet az ott lakóknak, mert szépen karbantartott kis híd.

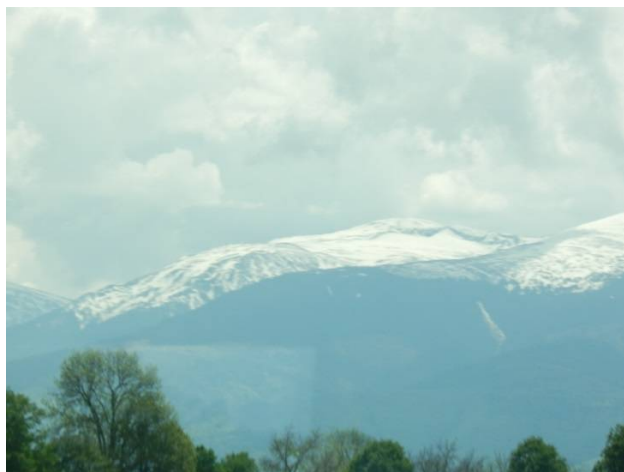
5. kép: Hazugok hídja

A város is lenyűgöző volt. Egy kis gyöngyszem. II. Géza magyar király alapította a várost és szászokat telepített be. Először 1191-ben tesznek róla említést. Városfala és 40 vártornya megvédte a török támadástól a várost. Az 1500-as években itt létesült Erdély első könyvnyomtatója. A sétánk során sok szép, ápolt házat és műemlékeket is láttunk. Szép a Székesegyháza, mely gótikus stílusban épült. A Plébánia templom és a Zsinagóga is úgy tündökölt, mintha most újjították volna fel. Lakosainak száma közel 140.000 fő.

6. kép: Nagyszeben, Szentháromság-plébániatemplom

A várost elhagyva haladtunk tovább a hegyek között. Aztán hirtelen havas csúcsok tárultak elénk. Ez már a Kárpátok csúcsai a hegyvonulat dél-keleti részén.

7. kép: Kárpátok

Brassóba érve első utunk a Fekete templomhoz vezetett. Ez a templom egyszer már leégett, erre utalnak fekete falai. Viszont felújították és falait több százéves faliszőnyegek díszítik. Csodásak ezek a szőnyegek, kézzel szőtték és ragyogó színekben ragyogtak. Az orgona, mely a templomban található, szintén egy gyöngyszem, 4000 síppal rendelkezik. Hangja biztosan bámulatos, de sajnos nem volt részünk annak meghallgatásában.

A Cérna utca Európa legkeskenyebb utcája. Talán éppen 2 ember fér el egymás mellett. Csuda érdekes volt ez a nagyváros. Kicsit magasabban fekszik, mint Zirc, 600 méter tengerszint feletti magasságban. Lakosainak száma a 250.000 főt is meghaladja. A város már a honfoglalás előtt lakott volt, viszont 1211-ben Szent István az általa építtetett várat II. Endrének adományozta.

A városnézés után folytattuk utunkat Bikfalva felé. Ott a Mókus és a Téglás panzióban szállt meg a csapatunk. Jó kis hazai ízek fogadtak. A hosszú út után még hosszasan beszélgettünk, majd mindenki elvonult a kijelölt szobájába. Voltak kettő-, négy- és hatágyas szobák is. Nekünk kétágyas szoba jutott.

3. nap:

Reggel kipihenve ébredtünk. Finom reggeli után kirándulni indultunk. Voltunk szabadtéri múzeumban Alsócsernátonban. Láttunk kiállított öreg traktorokat, Ford traktort is, cséplőgépeket, öreg gramfonokat, rádiókat, mezőgazdasági gépeket, székely kaput, szövőszéket és még sok más érdekességet. A kis falu úgy volt berendezve, mint az a XIX. század elejére volt jellemző. Az egyik múzeumban olyan öntöttvas kályhákat láttunk, amikről csak hallottam eddig vagy képeken láthattam. Régi fegyverek, hímes tojások, mosódeszkák, pénzermék sorakoztak az egymás utáni vitrinekben a kúria helyiségeiben.

A múzeumi élmények után tovább vezetett az utunk a torjai Büdös-barlanghoz. Azért büdös, mert ez egy elhagyott kénbánya tárnája és kén-hidrogén gáz szabadul fel benne. Utóvulkáni működés zajlik benne még ma is, melyet a túravezetőnk mesélt el.

Utána mentünk a Szent Anna-tóhoz, ami kicsi, de érdekes, mert három vulkán krátere töltődött fel vízzel. Ez egy kis tengerszem.

8. kép: Szent Anna-tó

A kirándulás után visszatértünk Bikfalvára. Vacsora után beszélgetés, majd nyugovóra tért a társaság.

4. nap:

Indulás Kökösbe iskolalátogatásra, majd Sepsiszentgyörgyben megtekintettük a Székely Nemzeti Múzeumot. Ismét sok érdekességet láttunk a múlt örökségéből.

9. kép: Székely Nemzeti Múzeum

10. kép: Székely Nemzeti Múzeum

A kökösi csatában esett el Gábor Áron, akiről emléktáblát is állítottak. A polgármester úr részletesen mesélt Gábor Áronról és Kökös falujáról. 1.000 fő körüli a lakosok száma, zömében magyar lakta település. Őrzik a hagyományokat, a népművészetet, a magyar kultúrát. Nagyon örültek nekünk. Van itt egy ortodox fatemplom is.

Kisbaconban Benedek Elek dédunokája mutatta be dédnagyapja szülőházát és sokat mesélt Benedek Elekről, aki annyi gyermekverset írt. Ez a kis falu alig 500 fővel bír, főként magyar lakosok.

Sepsiszentgyörgyön a múzeumlátogatás után sportrendezvényen vettünk részt, fociztunk az ottani fiatalokkal. Nagyon jó kis játék volt. Igaz veszítettünk, de a játék akkor is felemelő érzés volt. Jól kifáradtunk, de igazi élmény marad. Este visszakerültünk a szállásunkra, ahol már elkezdtünk pakolni, hiszen másnap indulás volt hazafelé. A vacsora most is nagyon finom volt és utána ismét jót aludtunk.

5. nap:

Korán indultunk hazafelé. Azért jó volt a hosszú út után ismét tudatában lenni, hogy hazafelé tartunk. Csodáltuk a tájat, beszélgettünk egész úton. Összefoglaltuk az élményeket.

Készítette: Blumenschein Rafael.

2019 .05.20.

